

καν Μάρτυρες και Όμολογητές κι έπότισαν μέ τά καθαρά τους αίματα τά χώματα τής Κίνας και τά αγίασαν μέ τήν υπέρτατη θυσία τους. Ἡ πρόνῃ ἄγωνα και στεῖρα Κινεζική γῆ αναβλάστησε τά πρώτα της μυρίπνοα ἄνθη, πού μέ τό γλυκύ κίτρινο χρώμα τους έπλούτισαν τήν ωραιότητα τοῦ Κήπου τής έπουράνιας Ἐδέμ, και μέ τή δροσιά τους έδρόσισαν τή λιγοθυμισμένη από τό καῦμα τοῦ ορθολογισμοῦ και τής ἀκηδίας Χριστιανωσύνη τῶν ἀρχῶν τοῦ αἰῶνος μας. Ὁ ἱστορικός λαός τῶν Σινῶν ἔδωσε τίς ἀπαρχές του στόν Θεό Σαββαῶθ...

11 Ἰουνίου 1900... Ἄξιόν ἐστι ἡ θυσία τῶν Σινῶν Νεομαρτύρων... Ἄξιόν ἐστι τό αἰμοβαφές ἐπιτραχήλιο τοῦ Πρεσβυτέρου Μητροφάνου... Ἄξιόν ἐστι τό ἄμωμο σφάγιο, ὁ μειρακίσκος Ἰωάννης... Ἄξιόν ἐστι τό αἷμα Ἰγίας, Παύλου και ὄλων τῶν ἀγνώστων και τῶ Θεῶ γνωστών κατ' ὄνομα Ὁμολογητῶν και Μαρτύρων, τῶν ἀπαρχῶν τής Κίτρινης Φυλῆς...

11 Ἰουνίου 1995. Σκυμμένος στίς σελίδες τής «Ἐκκλησιαστικῆς Ἀληθείας» τής Ἐκκλησίας Κωνσταντινουπόλεως τοῦ σωτηρίου ἔτους 1901, κάνω τήν πρώτη γνωριμία μου μέ τοὺς Ἁγίους Νεομάρτυρες τής Κίνας... Ἡ ἱερή τους εἰκόνα, σινο-βυζαντινότροπη, αγιάζει ἤδη τό ταπεινό μου γραφεῖο... **Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις Χριστέ ὁ Θεός, τήν πεπτωκυῖαν σκηνὴν τής ἐν Κίνα Ἐκκλησίας Σου ἀνάστησον και σώσον τάς ψυχάς ἡμῶν, τῶν φιλομαρτύρων δούλων Σου...**

† E.A.I.

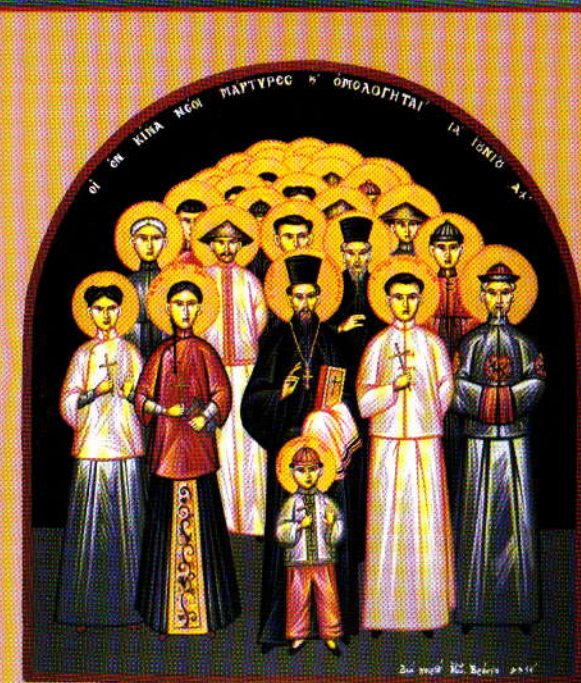

Ἐκδοσις «Ὁρθόδοξος Κυψέλη», Θεσσαλονίκη 1999

ΣΙΝΙΚΟΝ ΚΑΕΟC

(Οἱ Νεομάρτυρες τής Κίνας)

**Ἀπολυτίκιον
Ἦχος γ'. Θεῖας πίστεως**

Σίνοι Μάρτυρες πατρῶαν πλάνην, καταστρέψαντες, ὑψωσαν πίστιν, τῶν Ὁρθοδόξων και στερρώς ἠγωνίσθησαν, τήν βουδδικήν γάρ θρησκείαν ἐλέγξαντες, ἐν παρρησία Χριστόν ὡμολόγησαν, Θεόν τέλειον· Αὐτῶ δ' ἔκτενώC πρεσβεύουσιν, ὑπέρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

11 Ιουνίου. Ημέρα γιορτής για τους πιστούς. Ημέρα τιμής της Θεομητορικής εικόνας «Ἄξιόν ἐστιν», πού ἀπό τό ἱερό Σύμβουλον τοῦ Ἀγιορείτικου Πρωτάτου στέλνει τή χάρη Της στόν τετραπέρατο κόσμο καί γλυκαίνει τίς ψυχές τῶν Ὀρθοδόξων, παραμυθεῖ τοὺς πονεμένους, στηρίζει τοὺς δοκιμαζομένους, χαροποιεῖ τοὺς εὐσεβόφρονες...

11 Ιουνίου 1900. Ημέρα διοκλητιάνειου διωγμοῦ τῶν εὐαρίθμων Χριστιανῶν τῆς ἀχανοῦς Κίνας. Ημέρα ὀργῆς καί φωτιάς καί συσσεισμοῦ. Οἱ ἐπαναστάτες Πυγμαχοί («Μπόξερς») ἔστρεψαν τό μένος τους ἰδιαίτερα ἐναντίον τῶν ἐφτακοσίων ὄλων κι ὄλων Ὀρθοδόξων, καί χτύπησαν μέ λύσσα τό «μικρόν ποιμνιον» τοῦ Χριστοῦ...

Ἴσως νά εἶχαν πολλά παράπονα μέ τοὺς ξένους καί μέ τίς διάφορες «ἱεραποστολές» τους, πού δέν ἦταν πάντοτε ἄμοιρες ἐγκόσμιων ἐπιδιώξεων καί σκοπιμοτήτων. Ὅμως ἡ μικρή Ὀρθόδοξη Ἐκκλησία τῆς Κίνας, ἅγιο τέκνο τῆς ρωσικῆς ἱεραποστολικῆς φλόγας παλαιότερων ἐποχῶν, ἀπό ἠρόρι εἶχε δεῖξει καί ἀποδειξεῖ ὅτι ἐγνωιά της καί ἔργο της ἦταν ἀποκλειστικά ὁ εὐαγγελισμός καί ἡ ἐξάπλωση τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ, καί ὄχι ἡ «θηρησκευτική» ὑποστήριξη πολιτικῶν καί ἄλλων μάταιων καί ἐφάμαρτων σκοπιμοτήτων. Ἐτσι, ἂν ἄλλοι εἶχαν δώσει λαβή γιά ὑποψίες καί παράπονα, οἱ Ὀρθόδοξοι ἐκήρυτταν Χριστόν ἐσταυρωμένον καί τίποτε ἄλλο!

Μέσα στίς «μυρμηγκιές» τῶν Βουδδιστῶν, τῶν Κομφουκιανῶν καί τῶν Ταοιστῶν, ἡ Ὀρθόδοξη παρουσία ἦταν «σταγῶν ἐν τῷ ὠκεανῷ». Παρά ταῦτα, ἡ σταγόνα αὐτή ἦταν ἀνυπόφορα ἐνοχλητική γιά τοὺς «Μπόξερς» καί δέν τήν ἀνέχθηκαν νά λειτουργήσει στό μάτια τῆς ψυχῆς τους σάν κολλῦριο, νά ξαστερώσει ἡ πνευματική τους ὄραση, γιά νά μπορέσουν νά διακρίνουν τό φῶς τῆς ἀληθινῆς θεογνωσίας. Γι' αὐτό καί βάλθηκαν νά τή στεγνώσουν. Μέ τή φωτιά τοῦ διωγμοῦ. Μέ τόν ἀπαισιο ἄνεμο τῆς βίας. Μέ κάθε τρόπο!...

Ἄλλες σχεδόν οἱ ἐκκλησίες περπολήθηκαν. Τό ἱεραποστολικό κέντρο τοῦ Πεκίνου, ἡ πολύτιμη βιβλιοθήκη του, τό τυπογραφεῖο του, τά πάντα παραδόθηκαν στίς φλόγες. Ὅ,τι εἶχε καταφέρει νά δημιουργήσει ἡ ταπεινή ἱεραποστολική προσπάθεια μεταβλήθηκε σέ ἐρείπια καί στάχτες.

Ἀπό τοὺς ἐφτακόσιους πιστούς, μετρημένοι στό δάχτυλα ἦσαν οἱ Ρῶσοι, τό βασικό δηλαδή προσωπικό μονάχα τῆς ὑπὸ τόν Ἀρχιμανδρίτη Ἰννοκέντιο Ἱεραποστολῆς. Ὅλοι οἱ ὑπόλοιποι ἦταν αὐτόχθονες Κινέζοι. Ἡ λύσσα τῶν «Μπόξερς» ξέσπασε ἀκριβῶς ἐναντίον αὐτῶν τῶν ὁμοεθνῶν τους... Δέν ὑπάρχουν λόγια γιά νά περιγράψει κανεὶς τό φονικό τους μένος ἐναντίον τῶν ἀρνίων τῆς Ἐκκλησίας!...

Ἀπό τά πρῶτα θύματά τους ὑπῆρξε ὁ σεβάσιμος Ἱερέας Μητροφάνης Τση. «Πατάξω τόν ποιμένα καί διασκορπισθήσονται τά πρόβατα τῆς ποιμνῆς» (Ματθ. κστ', 31)... Μαζί μέ τόν Ἱερέα καί ὁ ἀπειρόκακος βλαστός του Ἰωάννης, ὀχτάχρονο παιδί! Τό ἀκρωτηρίασαν ἀνηλεῶς... **Ἀρνείσαι τήν πίστη τοῦ Χριστοῦ;... -Ὅχι!... -Προσκυνᾷς τόν Βουόδα;... -Μή γένοιτο!..** Τόν ἔκοψαν κομμάτια. Στό ξεψύχισμά του κάποιοι πονετικοί πλησίασαν καί προσπάθησαν νά τοῦ δείξουν λίγη ἀνθρωπιά. Στήν ἐρώτησή τους ἂν ὑποφέρει πολύ, ὁ ἅγιος Παιδομάρτυρας τοῦ Χριστοῦ, μέ ἀγγελικό μεϊδιάμα στό χεῖλη ἐπιθύρισε. **Ἐτό νά πάσχει κανεὶς γιά τόν Χριστό δέν εἶναι βαρὺ πρᾶγμα!...** κι ἔκλεισε τ' ἀθῶα του μάτια στή βαρβαρότητα τῆς γῆς γιά νά τ' ἀνοίξει στή Βασιλεία τοῦ Θεοῦ, ὅπου οἱ Κήρυκοι καί οἱ Ταρσίζιοι κι οἱ Κλαῦδιοι καί οἱ Ὑπάτιοι καί οἱ Διονύσιοι κι οἱ Παῦλοι καί οἱ ἄλλοι «Παιδαρίσκοι» τοῦ Χριστοῦ τόν περιμέναν ἀδελφικά νά τόν βάλουν στό «παιχνίδι» τους, μαζί μέ τά Χερουβίμ καί τά Σεραφίμ...

Ὁ Παῦλος Βάν, Κατηχητής, ἦρθε ἡ ὥρα νά ἐπισφραγίσει μέ τήν ὁμολογία του καί τό μαρτύριο ὑπέρ Χριστοῦ ὅσα γιά χρόνια ἐδίδασκε στους νεοσσοὺς τῆς Ἐκκλησίας. Ὑπέμεινε ἀγόγγυστα ἀνήκουστα μαρτύρια μέ τήν προσευχή στό χεῖλη καί παρέδωσε τή μακαρία του ψυχή στό χεῖρα τοῦ Πλάστου του... Ἡ Ἰγνα Βέν, δασκάλα τῆς Ἱεραποστολικῆς Σχολῆς, βασανίστηκε ἀπάνθρωπα κατ' ἐπανάληψη. Χτυπήθηκε, ἀκρωτηριάσθηκε, ξεψύχισε ἐπιτέλους ὁμολογώντας καί αὐτή μέ ἀνδρικό φρόνημα καί παρρησία τό ὄνομα τοῦ Χριστοῦ. Μαζί τους κι ἄλλοι. Μικροὶ καί μεγάλοι. Ἀπλοὶ καί ἐπίσημοι. Μορφωμένοι καί ἰδιώτες. Ἄνθρωποι τῆς ὑπαίθρου καί ἀστοί. Ἐργάτες τῶν γραμμάτων καί χειρόνακτες... Τά ὀνόματά τους τά ξέρει ὁ Θεός πού τά κατέγραψε ἐν βίβλῳ ζωῆς... Τετρακόσιοι περίπου φιλόχριστοι ἀναδείχθη-